

[Udenrigsministeren]

alle nye udspil velkommen, og vi skal efterprøve hans ord og hans forslag. Det glæder mig meget, at der er denne grundlæggende enighed om, hvordan vi skal reagere på noget, som er nyt og spændende, men som selvfølgelig også kan være farligt, hvis man tager alt for naivt, overfladisk og godtroende på det.

Jeg vil sige om den dagsorden, hr. Lasse Budtz har foreslået, at den kan – som det allerede er sagt – regeringen ikke stemme for. For Danmark er det et væsentligt, ja, vi kan vel sige et helt afgørende element i vores sikkerhed, at vi fuldt ud kan deltage i det militære samarbejde med vore allierede. Det forudsætter bl.a., at vi kan deltage i flådemanoevrer, og at allierede skibe i den forbindelse kan anløbe danske havne. Sådan har det været i de snart 40 år, Danmark har været medlem af NATO.

Vi har som bekendt i Danmark ønsket atomvåbenfrihed under de nuværende omstændigheder, dvs. i fredstid, ganske som det er beskrevet i den dagsorden, hr. Per Stig Møller har foreslået, og ganske som det er tilkendegivet af skiftende regeringer. Og som det også er tilkendegivet af skiftende regeringer, har vi ingen grund til at tro, at vore allierede ikke respekterer den danske politik. Derfor er det også vanskeligt at se, ikke mindst for vore allierede, hvorfor den danske politik på dette område skulle ændres og det på en måde, som af vore allierede kun vil kunne opfattes som dels en mistæneliggørelse af dem, dels et forsøg på at underminere den velkendte politik, de anlægger, hvorefter de aldrig ønsker hverken at bekræfte eller at afkræfte formodninger om, hvorvidt et skib har atomvåben om bord.

Jeg kan da godt forstå, hvorfor SF med sin holdning gerne vil opnå disse ting, og det er da helt i orden. Jeg kan huske, hvor man morede sig over forsiden på det nu desværre heden-gangne blad København, da hr. Jens Thoft – som vi hørte for lidt siden – kom i Folketinget. Hr. Jens Thoft sagde da til København, at det var da helt fedt at skulle have 193.000 kr. om året for at gå og drille NATO hver dag. Vel, det er så hr. Jens Thofts og SF's opgave, og det har man da lov til, for vi har lov til hver at have vore meninger – synes jeg i hvert fald, hr. Gert Petersen – og vi har også lov til hver især at kæmpe for de meninger, vi har. Jeg forstår altså ud-mærket, at SF gør, som de gør, men jeg vil gerne understrege, at regeringen ønsker ikke et brud

med vore allierede i en sag, som alene drejer sig om dansk demonstrationspolitik uden reelt indhold, og det er derfor, regeringen ikke kan stemme for hr. Lasse Budtz' dagsorden.

Jeg vil opfordre alle i dette Ting, som mener Danmarks NATO-medlemskab alvorligt, til at bidrage til at sikre, at hr. Per Stig Møllers dagsorden kan blive vedtaget, for den beskriver præcist og ordentligt, hvad der er dansk politik, og det er vi jo slet ikke uenige om.

Så talte hr. Gert Petersen i denne forbindelse om, at vi her skal forsvare Danmarks selvstændighed imod stormagtspres, og hvor er jeg enig med hr. Gert Petersen i dette. Men når hr. Gert Petersen nævner det i denne sammenhæng, synes jeg oprigtig talt, at tingene bliver vendt helt på hovedet. De bliver vendt helt på hovedet, når hr. Gert Petersen postulerer, at vore venner og allierede har øvet pression eller, som nogen har sagt det, fremsat trusler, og hvis det virkelig er rigtigt, som jeg har læst i en avis – man skal jo være forsigtig med at tro, hvad der står dér – at der er nogle, der har sagt, at dette svarer til, at man i Budapest modtager trusler fra Moskva, ja, så må jeg sige, at enhver rimelighed og proportionssans i det spørgsmål er forsvundet. For hvori består det, som hr. Gert Petersen kalder stormagtspres, og som nogle kalder trusler? Ja, det består i, at der altså er nogle af vore venner, der siger: Jamen vi vil ikke komme som jeres gæster, hvis I vil føle os på lommerne i entreen, eller hvis vi ved hoveddøren skal have læst op af et eller andet husreglement, der fortæller, hvordan vi skal opføre os, når vi godt ved det i forvejen og i øvrigt altid har opført os på den måde.

Hvis det skal være trusler, og hvis det skal være pression, er der da vist nogle, der ikke har fulgt tilstrækkeligt med i, hvad der sker i de samfund, der udsættes for trusler og pression.

Jeg mener, at netop dette fortæller noget helt afgørende om forskellen mellem den alliance, vi er med i: NATO, og så Warszawapagten, hvori der virkelig opstår trusler og pression. Hos os er det frie nationer med hver sin værdighed, der taler ordentligt med hinanden, og hvor man derfor er frit stillet til at sige: Vi kommer ikke som jeres gæster, hvis ikke I behandler os ordentligt. Det må jo så i øvrigt indebære, at vi selv må klare de problemer, som vi i dag søger at klare i fællesskab. Sådan er det nu engang, hvis der er nogle, der ikke længere vil komme som ens gæster.